

HÒN ĐÁ THẦN KÌ

Steve Smallman; Rebecca Elliott

Thu Nga dịch

NHÀ XUẤT BẢN GIÁO DỤC VIỆT NAM

Tatu sống trong một khu đầm lầy nhỏ.

Cậu luôn cảm thấy cô đơn nên lúc nào cậu cũng ước có thật nhiều bạn để chơi cùng.

Nhưng cứ khi nào có bạn đến chơi, tatu lại xấu hổ, cuộn tròn mình vào như một quả bóng. Cậu không hề nhúc nhích cho đến khi các bạn bỏ đi.

Sáng hôm ấy, khỉ, chuột và chim hồng hạc rủ nhau ra đầm lầy chơi.

“Bọn mình nên chơi trò gì bây giờ nhỉ? Trốn tìm nhé!”,
chuột sốt sắng nói.

“Không, tớ không thích trò đó vì tớ toàn bị thua.”,
chim hồng hạc kêu lên.

“Tớ nghĩ chúng mình nên chơi trò... **TÉ NƯỚC!**”,
khỉ khoái chí hét lên và đẩy chim hồng hạc xuống đầm lầy.
Rồi cậu cũng nhảy theo.

Chuột không biết bơi nên cậu ngồi cau có trên một hòn đá trông rất buồn cười.

“Ước gì có một bể nước nông ở đây để mình chơi té nước như các bạn.”, chuột khế nói.

Hoá ra hòn đá mà chuột ngửi lên chính là tatu. Cậu đã nghe được điều ước của chuột.

Ngay đêm hôm đó, tatu
hì hà hì hụi làm việc.

Cậu dùng những chiếc
móng sắc nhọn của mình
đào một cái hố nông rồi
đổ đầy nước vào đó.

Khi mọi việc xong xuôi, tatu thấy mệt nhoài.
Cậu cuộn tròn mình vào như quả bóng rồi
đánh một giấc ngon lành.